

καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον παραδίδοντάς του τα εἰς τὰς χεῖρας του νὰ τὰ
 κάμῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πράγματα ἐδικὰ του καὶ ἀγοράν του καὶ διὰ κανέναν
 χεῖρὸν / ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇν τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα
 / τὰ αὐτὰ πράγματα ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πωλητῆς καὶ τὰ καλὰ του νὰ μαντι-
 / ἔρῃν καὶ νὰν ντεφεντέρῃν εἰς πᾶσαν ἐνάντιον καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν
 / παρούσας πωλησίας βάζου καὶ ἀνηλογία τῆς ἀφεντίας ἀφέντη καδῆ καὶ ἀφέντη
 / ἱβόντα ρεάλια δέκα πέντε ἦτοιν 15/ ὁ ἀνηλογήσας καὶ σκανταλίσας νὰ τὰ / ζη-
 μιοῦται καὶ πάλι ἡ παρὼν πωλησία νὰ ἔχῃν τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον. Εἰς ὅλον τὸ
 ᾧ / νω γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοι παρακαλῶν / τας
 καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος —

/ — Βασίλης Γιράρδης μάρτυρας τὰ ἄνωθε —

/ — Γιάκουμος Σουμμαρίπας μαρτυρῶ σᾶνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

328

Μαρτυρία

φ. 181^v

/ Φ. 185

/ + 1683/ ἐν μηνὶ Μαΐου 21/ εἰς τὸ σπίτιν κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου
 ἐνε / φανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ὁ πολλὰ ἔκ-
 λα / μπρος ἀφέντης Ἰακουμάκης Μπαρόντζης καὶ ὁ μισέρ Τζώρτζης Βαράνης
 ἀπ[ὸ] / ἐνστασιν τοῦ κῦρ Μάρκου ποτὲ παπᾶ Ὁρφανοῦ υἱὸς λέγοντας καὶ μαρτυ-
 ρώντας / αὐτοῖν οἱ ἄνωθεν ἀφέντης Ἰακουμάκης καὶ μισέρ Τζώρτζης πὼς καπι-
 τάροντας μέσαν / εἰς τοῦ καδῆ οἱ αὐτοῖν ὅπου ὁ κῦρ Μᾶρκος εἶχεν καλέσιμον ἀπά-
 νω εἰς τὴν κληρονο / μία τῆς ἀνηψιάς του τῆς ποτὲ Σοφίας καὶ εἶχε νὰ λάβῃν καὶ
 ὁ μαστρὸ Σταμά / τῆς ὁ Πελεκάνος κληρονομία καὶ αὐτὸς ὡς συνκενῆς διὰ τοῦτον
 ἐβγαίνοντας ἀ / πὸ τοῦ ἀφέντη τοῦ καδῆ ὅξων εἰς τὴν στράτα εἶπε ὁ αὐτὸς κῦρ Μᾶρ-
 κος τοῦ ἄνωθεν μα / στρὸ Σταμάτην ἔλα μαστρὸ Σταμάτην νὰ πᾶμε νὰ ταιριάσωμε
 τὴ δουλειά μας νὰ / ξοδιάσωμε νὰ πάρωμε τὸ δίκαιό μας ὁ δὲ αὐτὸς μαστρὸ Σταμά-
 τῆς ἐπηλογή / θην λέγειν καὶ εἶπε ὅτιν ἐγὼν δὲν ἔχων νὰ πάγων νὰ ξοδιάσων εἰς τὲς
 κρίσεις / καὶ ἄμε ἐσὺν καὶ ὅ,τι πάρεις ἃς εἶναι ἐδικὰ σου καὶ ἐγὼ δὲν πρεντετέρων
 νὰ ἔ / χων νὰ κάμω ἀπ' αὐτά. Οὕτως μαρτυροῦνσιν οἱ ἄνωθεν ἀφέντης Μπαρόντζης
 / καὶ Βαράνης ἐμπροσθεν κάμου τοῦ ὑπογράφοντος καὶ τῶν ἀξιόπιστων ἀντιμαρ / τύ-

ρων πώς ἐγροίκησαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ μαστρὸ Σταμάτην. — — —
 / — Ἰωάννης ἱερεὺς Κακαλιώρης ἀντιμάρτυρας ὡς ἄνωθεν.
 / — Ἰωάννης Ταπλισίας ἀντιμάρτυρα καὶ διὰ νὰ μὴ γράφη ἔγρα / ψα ἐγὼ παπᾶ
 Ἰωάννης Κακαλιώρης διὰ λόγου του —
 / — Γιάκουμος Μπαρότζης βεβαιώνω ὡς ἄνωθε —
 / — Τζῶρτζος Βαράνης βεβαιώνει ὡς ἄνωθεν ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογρά / φοντος
 μὴ ἔχοντας γράμματα —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

329

Μαρτυρία

φ. 182^{r-v}

/ Ἐβγαλμένη Φ. 186

/ [+] 1683/ Μαγίου 24/ τὴν σήμερον ὁ κύρ Ἰάκωβος Ντεγαίτας ἐπροσκά-
 λεσεν ἐμέ / νὰ τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον καὶ τὸ καλόγερον Κουτουκάρη καὶ κύρ
 Ἀγουστῆν τῆς Ρίκαινας / καὶ ἤρθαμε εἰς τὰ Περάματα τῶν Ἐνκαριῶ ἀπάνω στὸ
 πρᾶμα τοῦ ἄνωθεν Ντεγαίτα καὶ / ἐρώτησεν ὁ αὐτὸς Ντεγαίτας τοὺς αὐτοὺς ἄνωθε
 καλόγερον καὶ Ἀγουστῆν καὶ εἶπεν τος ὅτιν / νὰ μαρτυρήσουσιν ἀπάνω εἰς τὴ ψυχὴν
 τος ἔντα θυμοῦνται διὰ τίς Ποταμίδες ὅπου πρετε / ντέρειν ὁ ἀφέντης ὁ Τάγαρης
 πὼς ἔχει νὰ κάμη. Ἐτζιν ἐπηλογήθην ὁ καλόγερος καὶ εἶπε ὅτιν / εἰς τὴν ψυχὴ
 μου καὶ εἰς φόβον Θεοῦ ἐγὼ εἶμαι ἐκατὸ χρονῶ καὶ θυμοῦμαι πὼς ὁ γέρο Σταμάτης /
 τοῦ Φλώριου ἤκανε τὲς αὐτὲς Ποταμίδες πάντα ζάφτι καὶ ἥσπερνέ τζι καὶ ἥβαζε καὶ
 κολο / κυθιὲς εἰς τὲς αὐτὲς Ποταμίδες καὶ ἦτανε ἐδικές του καὶ ἡ στράτα ἦτονε
 πάντα ἀπὸ ἔκ / παλαι ἐκεῖ ποῦναι ἕως τὴν σήμερον καὶ δὲν ἐλλάχτη ποτὲ ἀπὸ τὸν
 τόπο τῆς. Ἐτζιν καὶ ὁ κύρ Ἀ / γουστῆς μαρτυρᾶ καὶ αὐτὸς ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν
 του καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς εἶναι ἡ ἀλήθεια καθὼς / τὸ λέγειν ὁ καλόγερος ἄντζι
 λέγειν πὼς ὄντας ἐπόθανε ὁ Σταμάτης τοῦ Φλώριου ὁποῦχε / τὰ ἴδια πράματα τὰ
 ἐπῆρε αὐτὸς κουντουβερνικὰ καὶ ἥβαζε λέγειν καὶ κολοκυθιὲς εἰς / τὲς αὐτὲς Ποτα-
 μίδες καὶ ἤκανε κολοκύθια περισσὰν καὶ ἔπαιρνα τὴν μάρτην τος ἡ γυναῖ / κα
 τοῦ Φλώριου καὶ τὰ παιδίαν του. Ἐτζι μαρτυροῦσιν καὶ οἱ δύο τος πὼς τὸ θυμοῦνται
 καὶ ἦτον ἡ στρά / τα ἐκεῖ ποῦναι τὴν σήμερον καὶ ὁ ποταμὸς ἤτρεχε ἀπὸ κατωθιὸ
 τῆς στράτας καθὼς φαίνεται τὸ ση / μάδι του ἀπόζων ἀπὸ τίς Ποταμίδες. Οὕτως

